

Széchenyi imája

2023 április 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mondhatta volna persze magyarul is

Nagy a valószínűsége annak, hogy 1840. augusztus 20-án éjjel Széchenyi németül mondta a Miatyánkot.

Múlt heti jegyzetemben Széchenyi Istvánról írtam. Ezen a héten is vele folytatom annak kapcsán, hogy a húsvéti elcsöndesedés és öröm az imádságok id?szaka is volt. A gróf 1840. augusztus 20-án, névnapján, hetven embert látott vendégül az elkészült nagyecenki kastélyában. Misével és imával kezd?dött a nap, imával kellett befejez?dnie. Széchenyi megköszönhette a Teremt?nek, hogy barátaival ülhetette meg az István-napot. „Mindenható Isten, hallgasd meg mindennapi imádságomat” – írta 1826. december 10-én a naplóban, és így kezdhetette 1840. augusztus 20-a éjszakáján is. És folytathatta a Miatyánkkal.

Milyen nyelven mondta a Miatyánkot? – tehetem fel a kérdést. Mostanában olvastam, hogy szitkozódni az ember csak az anyanyelvén tud, ahogy számolni (lásd a tudós Teller Ede egyik interjúját) és imádkozni is. A kérdésre adott válasz tehát az lenne, hogy Széchenyi magyarul mondta a Miatyánkot?

A magyar nyelv – a német mellett – a gyermekkor, a tanulmányok, az otthoni társalgások gyümölcse, még ha felejtette is kés?bb, hogy aztán újra nekifogjon. „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, / szenteltessék meg a te neved. / Jöjjön el a te országod...” Padányi Viktor írja egyik tanulmányában, hogy „a fiú, aki tízéves korában még t?rhet?en törte nemzete nyelvét, húszéves korára majdnem teljesen elfelejt magyarul beszélni”.

Az ima – gondolom – más. Azt nem lehet elfelejteni. Nyilvánvaló persze, hogy a gróf németül is tudja a Miatyánkot. „Vater unser, der du bist in dem Himmel, / geheiligt werde deine Name, / zukomme uns dein Reich...” S?t, latinul is mondhatta a pesti piarista gimnázium magántanulójaként, és hallhatta a templomokban, ahová gyakran járt, hogy aztán 1830-ban, 39 éves korában ismét nekiálljon – latinul tanulni. „Pater noster, qui es in coelis, / sanctificetur nomen tuum. / Adveniat regnum tuum...” De mivel francia- és olasztanára a szül?i házban egy Antoine Poupar nev? francia pap volt, no meg a szóban forgó id?ben a francia és az olasz klasszikusokat már eredetiben olvasta, talán nem járok messze az igazságtól, ha feltételezem, hogy ez utóbbi két nyelven is megtanulta a Miatyánkot. „Notre pere qui etes aux cieux, / que votre nom soit sanctifié...” „Padre nostro che sei ne' cieli, / sia santificato il tuo nome...” Nota bene, az sem elképzelhetetlen, hogy angolul is tudja: „Our Father wich are in heaven...”

Mindezek tudatában nagy a valószínűsége annak, hogy 1840. augusztus 20-án éjjel Széchenyi németül mondta a Miatyánkot. Mondhatta volna persze magyarul is. Ha magyarul kezdte, folytathatta németül, ha németül kezdte, folytathatta magyarul. Elmondhatta csaknem az egész imát az egyik nyelven és befejezhetette a másikon. Ugyanígy fordítva. Az azonban elképzelhetetlen, hogy keverte volna a magyar és a német nyelvet. Egyértelm?en kizárhatjuk a latint, a franciát, az olaszt és az angolt. Marad a magyar és a német. Mivel azonban az anyanyelve német volt, gyermekkorában németül imádkozott, és a naplóját is németül írta, minden bizonnyal németül suttozta el a Miatyánkot.

1821. október 10-én a következőket jegyzi meg a naplóban: „Wesselényit el?készítettem, hogy ne botránkozzék meg, ha én estéknél letérdelek, szokásom szerint imádkozni. [...] Egyetértettünk, hogy az embernek gyakran és buzgón kell imádkoznia.” Találón írja Pilinszky János, hogy: „Csodálatos er?tere és szótlan csendje van az imádságnak, [...] amely ugyanakkor az egyedül tiszta beszéd Isten és ember, ember és minden ember között.”

K? András

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló